

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Primas český D. Duka v Dobřichovicích • **My a Buridanův osel** • Čteme s dětmi • **Aby mohla Maya do školy**
Historické zvony • **Za L. Gemperlovou** • **Kultura** • **Sport**

DOB-Invest a.s.

ŘADOVÉ RODINNÉ DOMY ZBRASLAV, ULICE HOSTOŠOVA

• K prodeji 10 MODERNÍCH ŘADOVÝCH NÍZKOENERGETICKÝCH RODINNÝCH DOMŮ 4+kk s garáží, vybavených již v základní variantě tepelným čerpadlem, na kraji Zbraslavi v dobře dopravně dostupné lokalitě v zástavbě rodinných domů. Zastavěná plocha každého domu je 154 m², užitná plocha je 142 m², garáž 17 m², terasa 13 m². Ke každému domu náleží zahrádka od 75 m² do 192 m².

ŘADOVÝ DVOUGENERAČNÍ RODINNÝ DŮM TRUTNOV

• K prodeji ŘADOVÝ DVOUGENERAČNÍ PROSTORNÝ RODINNÝ DŮM v Trutnově v klidné lokalitě nad městem na Humlově kopci, v dosahu je MHD, nádraží, škola, lékař. Zastavěná plocha 199 m², pozemek celkem 398 m². Dva samostatné byty 3 + 1 (96 m²) a 4 + 1 (100,5 m²), dvojgaráž, plynové topení, kanalizace, přípojka vody a el. energie. Dům je vhodný pro 2 rodiny v příbuzenském vztahu.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Nová ŠKODA Citigo
Život v pohybu

Staňte se skutečnými pány svého času s novým vozem ŠKODA Citigo. Užívejte si prostor, komfort a bezpečí velkého vozu při nízké spotřebě a překvapivé manévrovatelnosti.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu ŠKODA Citigo: 4,5-4,7 l/100 km a 105-108 g/km

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

FEMAT, spol. s r.o.
Výpadová 2313
153 00 Praha 5 - Radotín
www.femat.cz

Tel: 800 400 104
Tel: 242 406 324
Tel: 242 406 321

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem píana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byť), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

SV. JAN NEPOMUCKÝ

opraven a vysvěcen

Pro letošní zimní zastavení jsme zvolili pozvánku na již tradiční štědrovečerní setkání se souborem Ludus musicus v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa, kterou můžete využít i pro závěrečné společné zpívání. Čas tohoto setkání nastane na Štědrý večer ve 23 hodin.

Redakce

NASTAL PŘERADOSTNÝ ČAS

Slavnostně

česká

1. Na - stal pře - ra - dost - ný čas, vši - chni se ra - duj - me,

při - šel na svět Me - si - áš, Pá - nu Bo - hu za to dě - kuj - me !

2. Počala Panna čistá, všichni se radujme,
porodila nám Krista, Pánu Bohu za to děkujme.
3. Prozpěvují andělé, všichni se radujme.
zvěstují Spasitele, Pánu Bohu za to děkujme.
4. Získá nám milost Boží, všichni se radujme,
všechno dobré rozmnoží, Pánu Bohu za to děkujme.
5. Zbaví nás ztracení, všichni se radujme,
přivede nás k spasení, Pánu Bohu za to děkujme.
6. Spasí duše skrz sebe, všichni se radujme,
ztracené zve do nebe, Pánu Bohu za to děkujme.
7. Již můžem k Bohu přijít, všichni se radujme,
v nebi s anděly Ho ctít, Pánu Bohu za to děkujme.

UTEKLÝ PODZIM?

Tak nám ten podzim nějak utekl pod rukama, nemyslíte? Ještě nedávno jsme tu v editorialech žehrali na chladné a nesluníčkové léto ... a hle! V té chvíli se dostavilo kouzelné září a docela pěkný říjen, ten milý čas ale utekl jako voda a už si „užíváme“ zimní inverze a lapáme po dechu nejen ze shonu, který přináší blížící se konec roku. V jistém směru ale máme volbu: můžeme se už těšit na adventní zklidnění a usebrání, kouzlo Vánoc již na nás bliká jako ono pověstné světýlko na konci tunelu. A „malý lidi“ (jak se kdysi před léty nazývaly osůbky, které měl autor těchto řádek pořád někde kolem, ať už na ramenou, nebo někde za patami ... :-)) už určitě pilně sepisují svá přání do dopisů Ježíškovi. Milovníci rodného jazyka se můžou radovat, neb byl tento obohacen členem jisté nejmenované politické strany o nové a jistě perspektivní sloveso: „odklonit“. Tím si pan Martin „Odklonil“ Kocourek získal zajisté slávu, již neodkloní ani neúprosný čas ...

Podzim ale přinesl i řadu moc zajímavých okamžiků. Máme teď na mysli kulturní a společenská výročí, jichž se sešla opravdu celá fronta ... 15. září jsme tak vzpomněli narození skladatele Jana Nepomuka Škroupa (1811), 28. září jsme slavili výročí otevření pražské ZOO (1931), 1. října jsme gratulovali Jiřímu Suchému a 20. října Haně Hegerové (oba se narodili r. 1931), 22. října jsme spolu s celým světem vzpomněli výročí narození skvělého musikanta Franze Liszta (1811) a následujícího dne jsme si připomněli výročí vypuknutí lidového povstání v Maďarsku, jež bylo brutálně potlačeno tanky tehdejšího SSSR 4. listopadu a vyžádalo si 5000 – 6000 obětí. Příjemněji nám bylo 25. října, to jsme si připomněli výročí

narození kouzelného malíře moravského Slovácka Joži Úprky (1861), jehož pražskou výstavu mohou zájemci ve Valdštejnské jízdárně stále ještě navštívit (do 22. 1. 2012). Vzpomněli jsme si samozřejmě také, že 18. listopadu 1786 se narodil německý skladatel Carl Maria von Weber, stejně jako že 21. listopadu 1811 zemřel německý dramatik a spisovatel Heinrich von Kleist, kteréžto výročí bylo zařazeno i do kalendáře UNESCO. Milovníci různějšiho „popíku“ jistě vzdali 24. listopadu hold Freddiemu Mercury, který onoho dne r. 1991 odešel z podíí tohoto světa. No a to, že jsme si 21. listopadu (a teď, prosím, přijměte omluvu za porušení řádu chronologie) připomněli 95. výročí úmrtí císaře Františka Josefa I. (†1916), snad netřeba připomínat ... Vzpomněla jej ostatně i stanice ČRo 3 – Vltava skvělým Dnem s císařem Františkem Josefem I. ...

Možná Vám v tomto pohřchu subjektivním výčtu chybí výročí našeho Velkého listopadového sametového převrácení, ale to, s dovolením, přenecháme letos v zájmu zachování přiměřené úrovně adrenalinu jiným pábitelům ...

Teď ale k věci: opět před Vámi leží zimní Kukátko: Co v tomto čísle tedy najdete? Na uvítanou jsme připravili ve spolupráci se souborem Ludus musicus písničku, již si budeme moci společně zazpívat v karlickém kostele na Štědrý večer. Krátce se ještě vrátíme k slavnosti nového vysvěcení sochy sv. Jana Nepomuckého. S pověstným Buridanovým oslem prožijeme znovu drama volby. Dotkneme se i tématu akupunktury či problému hluku, přineseme informace o činnosti dobrichovických spolků. V historické rubrice nabízíme zajímavosti

o zvonech v našich kostelích a v rubrice Osobnosti vzdáme poctu paní Ludmile Gemperlové. Dojde samozřejmě i na novinky z oblasti kultury a sportu. Doufáme, vážení čtenáři, že se Vám bude toto číslo dobře číst a přejeme Vám také (a samozřejmě) pokojné, radostné i požehnané svátky letošních Vánoc a vše dobré do nového roku 2012.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobrichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, můžete je posílat již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude s koncem roku zrušena, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavována nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. **Přijímáme nejraději formáty „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s.** Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Zimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	9
Spolky	11
O zdraví	19
Z historie	21
Osobnosti	26
Kultura	28
Sport	34

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2011. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2012. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Žůrkovi studio

SV. JAN NEPOMUCKÝ

opraven a vysvěcen

V úterý 15. 11. 2011 byla slavnostně vysvěcena opravená socha sv. Jana Nepomuckého, stojící pod památnou lípou u residence křížovníků s červenou hvězdou. Socha byla opravena akad. sochařem Petrem Vitvarem a akad. malířem Jakubem Kándlem za spolupráce firmy Michal Velebil. Samo slavnostní vysvěcení, které připravilo Město Dobřichovice ve spolupráci s místní farností, přilákalo více než stovku zájemců. Nebylo divu. Vždyť sochu vysvětil sám primas český, arcibiskup Dominik Duka. Ten ve své krátké a velmi působivé promluvě vyzdvihl význam osobní odvahy a mravní integrity opřené o víru. V podobném duchu hovořili i další řečníci, dobřichovický farář P. Robert Hanačík, jenž příhodně spojil příběh sv. Jana s příběhem i odkazem sv. Anežky České, i dobřichovický starosta Ing. Michael Pánek, jenž zároveň vyzdvihl důležitost místa, na němž se ten večer všichni sešli, jakožto duchovního i společenského centra Dobřichovic a poděkoval také všem, kteří se na restauraci sochy podíleli. Celý program průvodním slovem s noblesou propojil dr. Václav Kratochvíl. A byla i musika, kterou obstaraly dva soubory, jednak dívčí soubor Brécy, jednak soubor Ludus musicus, který zpíval raně novověké zpěvy o sv. Janu Nepomuckém, včetně působivé, anonymně dochované skladby *Sidus coeli prodigiosum*. Z vydařeného podvečera přinášíme několik fotografií, které si můžete prohlédnout na titulní stránce a na s. 4 a 8.

JM

BURIDANŮV OSEL

v nákupním středisku

Ve známé filosofické bajce, kterou se v první polovině 14. století zabýval J. Buridan, profesor a rektor pařížské university, se osel stojící ve stejné vzdálenosti od dvou naprosto stejných hromádek sena rozhoduje, do které by se měl pustit nejdřív. Kdyby se tyto hromádky v něčem lišily, třeba tvarem, velikostí nebo vůní, měl by to jednoduché – vybral by si tu, která by více lahodila jeho oku, čichu, náladě nebo vůbec jeho celkovému oslímu založení. Kterou však má zvolit, když jedna je jako druhá a vůbec v ničem se neliší? V tomto případě, odpovídá slovatný filosof, je zcela vyloučeno, aby si jednu z obou hromádek vybral – nebohý osel nemá žádnou možnost dát jedné z nich přednost a pokud tvrdošjně trvá na tom, že hledat jiné hromádky nepůjde, pojde hladý. Jak je vidět, volba mezi identickými předměty nemusí být jednoduchá a v případě, že ji není možno uskutečnit, může – stejně jako u Buridanova osla – vést k tragickému konci.

V praktickém životě mezi dvěma zcela identickými předměty nikdy nevolíme – už kvůli tomu, že žádné takové neexistují. Nicméně však i v případě, že si máme vybrat ze dvou nebo z několika předmětů, které sice identické nejsou, ale dost se sobě podobají, jsme v situaci, která problém Buridanova osla trochu připomíná. Nestáli jste nikdy v nákupním středisku před regálem s hračkami a nerozhodovali se, kterou svým dětem nebo vnučatům koupit? Nelistovali jste nikdy v katalogu cestovní kanceláře a nepřemýšleli nad tím, který zájezd si z celé řady skoro stejných nabídek vybrat? Problémy člověk mívá nejenom s výběrem samot-

ným, ale i s tím, co následuje. Když už jste se totiž pro nějakou dětskou hračku nebo zájezd rozhodli, nepřepadly vás hned po příchodu domů pochybnosti, zda jste si vybrali správně? Nejistíte obvykle, že to, co jste si nevybrali, bylo určitě mnohem lepší? Nemyslím si, že by bylo dobré, kdyby se vrátily časy, kdy jsme si mohli vybírat jen z několika málo možností, při čemž výběr některých vůbec nepřicházel v úvahu. Je-li však těchto možností hodně a každá přítom o sobě tvrdí, že je lepší než ty druhé, i když jsou skoro stejné, bývám při výběru poněkud nervózní a přemýšlím, jestli bych – na rozdíl od zmíněného osla – neměl jít hledat jiné hromádky. Je samozřejmě lepší, když si mohu z něčeho vybrat, než když žádnou možnost volby nemám. Zdá se mi však – a to se netýká jen nakupování – že pravidelně se opakující nutnost každý den muset z mnoha nabízených možností jednu zvolit, může některým lidem znepříjemňovat život. Někde jsem se dočetl, že člověk, který má nejvíce možností výběru, promarní nejvíce příležitostí, protože všechny si vybrat nemůže. Co mne se týká, řeším podobné problémy obvykle tak, že na parkovišti před nákupním střediskem zůstanu v autě a umožním manželce, aby výběr vhodných товарů provedla sama; dělá to ráda a ví lépe než já, co potřebuju. Při volbě mezi několika „hromádkami“ záleží nejen na jejich vlastnostech, ale také na okolnostech, které Buridanův osel v úvahu brát nemusel – například na stavu našich financí; s prázdnou peněženkou bývá výběr (pokud jde vůbec o výběr) velmi snadný a obejde se bez velkého přemýšlení. Neza-

nedbatelnou roli hraje také to, zda vybranou věcí chceme trumfnout sousedy a známé, kteří se na poslední výkřik módy ještě nezmožili. Člověka sice potěší, když si může vybrat něco, co ještě nemá každý, ale tato euforie brzy pomine, protože za pár týdnů to už budou mít všichni.

Při výběru z určitého počtu možností se někdy bláhově domníváme, že rozhodnutí, které vedlo k tomu, že jsme si vybrali to, co jsme si vybrali, nebylo ničím ovlivněno. Pravý opak jest pravdou! V řadě případů je výběr ovlivněn výchovou, vzděláním, prostředím, zvyklostmi a taky tím, co by tomu řekli lidi. V evropském kulturním okruhu není například obvyklé, aby si člověk za své náboženství zvolil hinduismus, a stejně tak

je málo pravděpodobné, že si nějaký indický maháradža vybere pravoslaví. Kdyby Buri-danovu oslu bylo v mládí vštípeno, že pravá strana je lepší než levá, neměl by s výběrem hromádky žádný problém – pustil by se do té napravo a přitom by se domníval, že se rozhodl svobodně.

Pokud jste dočetli až k tomuto místu, je docela možné, že jste usoudili, že rozhodování, výběr a volba jsou záležitosti, kterým je dobré velkým obloukem se vyhnout. Nebude-li to však možné a budete-li nuceni z několika hromádek si začít vybírat, zapomeňte na všechno, co bylo řečeno výše, a řiďte se radou Járy Cimrmana: Je jedno, kterou začnete, stejně jednou skončíte.

HgS

PO ROCE OPĚT NA SCHŮDKÁCH

Sděluje tímto čtenářům Kukátka a Informačního listu, že my, absolventi dobřichovické základní školy z roku 1950, jsme se i letos sešli v restauraci Lucern – Na schůdkách. Bylo nás letos proti předešlému roku o tři méně – tři loňští účastníci se pro nemoc omluvili. Nicméně i tak to bylo setkání milé a radostné a vzpomínalo se na všechno možné – jakými vzornými žáky i žákyněmi každý z nás byl, jak jsme chodili do Sokola, jak jsme byli se školou na horách a sjížděli Pancíř a jak

jsme koncem války, když hlásili nálet, chodili do krytu, za který sloužil sklep u Konrádů. Patrně se vzpomínalo i na jiné tehdejší události, ale to někteří účastníci (včetně mne) neregistrovali, neboť byly chvíle, kdy člověk sice slyšel všechno, ale nerozuměl ničemu. K nosnému tématu podobných setkání, kdy se zúčastnění předhánějí v počtu chorob, které musejí neustále překonávat, jsme se vůbec nedostali, ale řekli jsme si, že si to vynahradíme příští rok, kdy se hodláme podrobně zabývat i zkažeností dnešní mládeže a tím, kam se Česká republika a celý svět řítí. Plánujeme setkat se v pátek 12. října 2012 opět ve zmíněné restauraci, jejímuž personálu i vedení tímto děkujeme za vlídné přijetí a příjemné prostředí. Letos jsme se nechali vyfotografovat, a to přímo na schůdkách Lucernu – Na schůdkách, aby nám to připomnělo, až si nic pamatovat nebudeme, kde jsme tenkrát byli. A taky aby čtenáři viděli, že na těch šestasedmdesát nevyvádáme!

HgS

CELÉ DOBŘICHOVICE čtou dětem

Bylo, nebylo ... Byl jednou jeden ... Za sedmero horami, sedmero řekami ... Tak i jinak často začínají pohádky. Kdo by ten úvod neznal?

Možná ten, kdo málo čte. Anebo ten, kdo ještě číst neumí a komu jeho velcí čtoucí dospěláci nečtou nebo čtou málo. Takový malý nečtenář o moc přichází. Nejen, že přichází o spoustu krásných chvil se svým velkým čtenářem, ale i jeho fantasmie leniví, a on tak vlastně nevidí jednu kouzelnou část světa.

Naštěstí ale i malý nečtenář může být vlastně snadno „tak trochu čtenářem“. Ono jde totiž knížku číst, i když člověk nezná písmenka! I obrázky v knihách mají svou nezastupitelnou roli a jsou-li povedené, vystačí si s nimi dítě pěknou chvíli i samo. Jen musí ty knihy objevit – tedy ne jako najít svázaný papír, ale zjistit, že uvnitř jsou právě schované postavy, příběhy, kouzla ...

I na stránkách Kukátka jste se již setkali s kampaní Celé Česko čte dětem. Kdo někdy čekal delší chvíli v čekárně dobřichovické dětské lékařky, jistě mu neunikla informace o této kampani ani na tamní obrazovce. Věděli jste ale, že tato kampaň má i hmatatelné výsledky v téže čekárně? Podíváte-li se do knížek, které jsou tam na stolku k dispozici dětem a jejich rodičům ke zkrácení dlouhého čekání, můžete najít logo kampaně. Zaměstnanci společnosti ŌMV mezi sebou vybrali plné auto dětských knih a ty byly prostřednictvím koordinátorky kampaně rozdány do čekáren po celé České republice. Do Dobřichovic putovaly hned tři balíky knih a díky tomu může dětem čekání ubíhat rychleji také

na logopedii a v čekárně kožního a očního lékaře. Nezapomínejme ale, že knížky v čekárnách jsou stále knihami, nikoliv letáky, a tak je třeba se k nim chovat stejně hezky, jako k těm doma v knihovně.

Se čtením se můžete – tedy hlavně předškolní děti mohou – v Dobřichovicích potkat i každou středu odpoledne v knihovně. Od 15.30 si tam společně čteme. A pozor, společně znamená, že čtou i děti! Ne, není to klub géniů. Děti se aktivně zapojují do čtení, zkoušejí odhadnout, jak se bude příběh vyvíjet dál nebo proč se v knize událo to či ono. Ke každé knize si také vyrobí nějakou drobnost, která souvisí s příběhem. Na stránkách Rodinného centra Fabiánek www.refabianek.estranky.cz se můžete podívat, které příběhy se v knihovně již četly. Inspirace na domácí čtení či pro Ježíška se přece vždycky hodí...

Hana Habartová

„adoptované“

MAYE SE PLNÍ SEN

Stačí pouhých 16,50 korun denně a jednomu dítěti z chudé nepálské rodiny se změní život k lepšímu. Nevěříte? Dnes osmileté Maya, které už rok a půl dobrovolníci z Dobřichovic a okolí prostřednictvím občanského sdružení Lumen hradí školní docházku, se možná díky tomu splní její sen stát se učitelkou. Finančních prostředků však nikdy není dost.

Jmenuje se Bishnu Maya Sapkota, je jí osm let, vyrůstá v chudé rodině v Nepálu, kde v tamní škole chodí do druhé třídy. Malou Mayu od nás sice dělí přes šest tisíc kilometrů, přesto má k Dobřichovicím blíž, než se na první pohled zdá.

Právě tuhle osmiletou nepálskou dívku loni v dubnu „adoptovalo“ občanské sdružení Lumen, které v Dobřichovicích vede Klub malých dětí Lumek. Šest tisíc korun, které každý rok do Nepálu posíláme, umožňuje Maye to, co je pro české děti samozřejmost – chodit do školy.

Nebýt naší podpory, Maya by dnes ve školní lavici sedět nemohla. Školní docházka v Nepálu je zdarma, jenže rodiče musí dítěti

zajistit preventivní lékařské prohlídky, pořídit školní uniformu, batoh, učebnice a další školní pomůcky, což vyjde ročně právě na šest tisíc korun. A to je pro ně nemyslitelné. Docházku v Nepálu navíc nikdo nekontroluje, a když mají rodiče volit mezi tím, jestli poslat dítě do školy nebo na pole, kde jim většinou pomáhají, mají bohužel jasno. Tím spíš, když má Maya ještě dvě další sestry. Proto je finanční podpora tak důležitá. Spousta z vás se už na pomoci pro malou Mayu podílí, rádi bychom však oslovili i další zájemce, kterým není osud nepálských dětí lhostejný. Pokud by se nám i díky vám podařilo nashromáždit větší finanční prostředky, mohli bychom v projektu „Úsměv z Nepálu“, který organizuje občanské sdružení Nemasté Nepál, podpořit i další dítě. Stačí málo a i navzdory obrovské vzdálenosti můžete snadno obrátit život chudých nepálských dětí k lepšímu. Umožnit jim vzdělání, které by si jinak nemohly dovolit, znamená dát jim šanci na kvalitnější život a schopnost postarat se v budoucnu nejen o sebe, ale i jejich rodinu.

Jen pro připomenutí: Nepál patří k nejchudším zemím světa a chudoba v této zemi je často těžko srovnatelná i se situací v řadě

afrických zemí, které trpí hladomorem. Téměř třetina Nepálců si musí denně vystačit méně než s jedním dolarem.

Proto bychom se rádi zapojili ještě do dalšího projektu, který organizuje Nemasté Nepál – „Jídlo pro nepálské školáky“. Vybrali jsme další tři tisíce korun, za které se pořídí jídlo pro sto dětí. I za tak malou částku je možné udělat radost hned celé škole. Naším cílem je, aby tyto balíčky s jídlem putovaly do školy v městečku Darga, kam chodí „naše“ Maya. Není to však tak jednoduché, protože spousta škol není dostupná autem a jídlo se tam musí donést pěšky, což často představuje i dvoudenní cestu.

Adopce dětí na dálku má smysl, protože naše peníze jdou přesně ke konkrétnímu dítěti. Všechny příspěvky jsou průhledně a pečlivě evidovány nepálskou organizací, se kterou spolupracuje Nemasté Nepál. Peníze se tedy rozhodně nikam nezatoulají.

Že jsou peníze investovány s rozmyslem, je vidět například i na školních batozích, které dostávají nepálské děti. Dříve jim je otcové brali pro vlastní potřebu, a proto se dnes dětem dávají už jen výrazně růžové batohy s logem projektu, aby si je rodiče netroufli dítěti vzít.

Maye jsme také koupili dárek v podobě čer-

veného trička s logem „Úsměv z Nepálu“, ve kterém se už pro nás vyfotografovala. Tričko stálo 300 korun, což je na nepálské poměry velká suma, na druhou stranu jsme tím zase podpořili jejich tradiční výrobu a vyšívání.

Pokud vás naše podpora Mayi zaujala a chtěli byste se k nám připojit, jste srdečně vítáni. Číslo účtu: 224110700/0300, do poznámky, prosíme, uveďte „Maya“, abychom mohli peníze správně přiřadit. Více informací naleznete na internetových stránkách www.ilumen.cz.

Radka Alexy

XV. VŠESOKOLSKÝ SLET

Rok 2012 bude rokem významných jubileí, připomeneme si 150. výročí založení Sokola, u jeho zakladatelů Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera vzpomeneme, že od jejich narození uplyne 180 a 190 let. Příští rok se bude konat již XV. všesokolský slet. Po obnově České obce sokolské v roce 1990 byly uspořádány v Praze na Strahově v Praze 3 slety. V roce 1994 XII. slet, v roce 2000 XIII. slet a v roce 2006 XIV. všesokolský slet. V roce 1994 se ještě cvičilo na velkém spartakiád-

ním stadionu na Strahově, ale protože po revoluci cvičenců znatelně ubylo a na obrovské pískové ploše jsme se „ztráceli“, další slety se již konaly na sousedním menším travnatém stadionu Evžena Rošického. Tato změna cvičení prospěla, neboť na zeleném podkladu se všechny skladby lépe vyjímalily, více potěšily oko diváka a my, cvičenci, jsme si také při kleku neotlačili kolena :-). Ale aby změna nebylo málo, příští slet 2012 se už nebude konat na legendárním Strahově, ale v Edenu.

V těchto měsících se již rozběhly nácviky sletových skladeb. U nás v Dobřichovicích již tradičně nacvičujeme skladbu pro ženy. Tentokrát cvičíme na hudbu Antonína Dvořáka skladbu s názvem *Česká suita*. Už umíme asi 5 minut z celkové délky 8 a půl minuty. Budeme mít na sobě bílé body a vínovou sukni. Úbory sokolům šijí výhradně české firmy. Nacvičuje nás tu 12, ale pořád se můžou zájemkyně přidat a my je to rychle doučíme. Scházíme se každý čtvrtek od 19 hodin v malém sále sokolovny. Za naši župu Jungmannovu

tuto skladbu nacvičují taky ženy z Králova Dvora, Dobříše, Staré Hutí, Příbrami a Jinců a je nás dohromady asi 80. S některými z nich se setkáváme na nácvičných srazích v Příbrami, které se konají asi třikrát za dobu nácviku (říjen – červen). V červnu nás čeká župní slet v Komárově, kde budou předvedeny všechny skladby nacvičující se v naší župě. A pak v červenci 2012 samozřejmě vrchol našeho snažení – XV. všesokolský slet 2012 v Praze. Už se těšíme. Možná je to naposled.

Jana Maxová

SOKOLSKÁ ŠTAFETA

V neděli 25. 9. 2011 projela Dobřichovicemi sletová štafeta. Sokolské jednoty již tradičně přivazují na kolík barevné stuhy se svým názvem a oznamují všem, že se po 6 letech přiblížil všesokolský slet. My jsme u staré školy převzali od letovského kurýra již hezky ozdobený kolík a náčelnice Iva Rebcová přivázala za Dobřichovice stuhu v šeríkové barvě. Štafetu přišlo pod-

pořit 14 dospělých a 10 dětí, nejstaršímu účastníkovi bylo 92 let, nejmladší sokolce dva a půl roku. Potom jsme nasedli na kola a kolík převezli přes lávku na nádraží, kde již čekali s koly černošičtí sokolové a přemístili ji dále. Ostužkované kolíky ze 42 sokolských žup se večer shromáždily v Tyršově domě v Praze.

Jana Maxová a Iva Rebcová

Z DENÍČKU VČELAŘOVA

Vážení čtenáři,

na podzim příštího roku oslaví někdejší Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí (dnes pohříchu nepoeticky nazývaný Základní organizace Českého svazu včelařů, (<http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/>)) výročí 100 let od svého založení. V Kukátku si toto výročí jednoho ze stále fungujících historických místních spolků připomeneme sérií článků, které budou čerpat z dochované spolkové kroniky. Protože ale včelařství a včelaření je obor, který má řadu přesahů a který úzce souvisí se současnými snahami žít více v souladu s přírodou, a protože význam opylovací činnosti včel pro udržení alespoň relativní rovnováhy přírodního prostředí a uchování biodiversity je neoddiskutovatelný, připravili jsme také několik článků o včelách a včelaření.

Chceme tím Vám, čtenářům, přiblížit magický svět včel i svět těch „podivínů“, které někdy vidáme oblečené jako kosmonauty či naopak v šortkách, tričku a s holýma rukama, jak „prozkoumávají“ nitra včelích přibytků. Ukážeme také trochu, co obnáší chovat včely. Zmíníme rovněž, jak vznikají dnes velmi žádané t.zv. včelí produkty, zejména med a pyl. Sérii článků jsme nazvali poněkud nutkavě Z deníčku včelařova a budeme se snažit postupovat v ní v souladu s včelařským rokem. Budeme tedy psát právě o tom, co je v dané chvíli a právě teď pro včely, včelaře i konsumenty včelích produktů aktuální. A pokud se budete chtít na něco zeptat, neváhejte ... Přiznám tu střet zájmů, počítám se mezi včelaře, sice teprve několik let, ale když ono je to v tomhle oboru věru relativní. V jistém

slova smyslu jsme stále všichni začátečníci, včely nás stále znova překvapují ... Berete tedy, prosím, níže uvedené s rezervou, jsem zaujatý a navíc považuji včely nikoli za výrobní prostředek, nýbrž za partnerky až kamarádky (tedy většinou, pokud zrovna nezdrhám v panice do roští před svými rozzlobenými „kámóškami“ ... :-), což je ale jen moje chyba ...)

Nejprve dovolte několik slov úvodem:

Konsumenti nyní shánějí dobrý med, včelaři jej po našem vstupu do EU mohou nabízet t.zv. „ze dvora“ a také se o to snaží. Co teď včely a včelaři dělají?

Včely jsou už nakrmené a připravené na dlouhou zimu. A včelaři mají více času, který mnoho z nich využívá ke studiu, debatám a setkáním s kolegy, které jsou často

poněkud bez konce. Inu „podivíni“ ... O významu včel mluví kde kdo, stále se všude opakuje výrok, který prý vyslovil Albert Einstein. Vyjádřil se v tom smyslu, že vyhynou-li včely, zbydou lidstvu asi tak 4 roky života. Tak touhle nahrávkou na smeč naše povídání o oboru nezačneme. Nejenže nikde není doloženo, že by tento výrok Einstein někdy vůbec vyslovil, jednak jsou známy na této zemi regiony, kde včely vůbec nejsou, nebo po velmi dlouhá období nebyly, a život tam neskončil ... To však ale nikterak nesnižuje význam včel pro udržení rovnováhy v přírodě, pro opylení entomofilních (hmyzosubných) rostlin a pro udržení přijatelného stupně biodiversity (ostatně v některých státech se velmi zdůrazňuje užitek včel jako opylovačů a vypočítává se, že opylování včelami má mnohonásobně větší hodnotu než má tolik ctený med). Proč by jinak po celém světě (snad kromě ČR ...) pěstitelé najímali včelaře, aby k jejich plodinám přisouvali svá včelstva a slušně jim za to platili? Z lásky k nim nebo k tomuto nosivému hmyzu? Nikoli! Spočítali si prostě, že budou mít vyšší výnos a lépe prodají. Výše jsme se zmínili, že nyní je čas medu. I v této souvislosti jsme narazili na další půvabný mýtus. Traduje se, že včelař si prostě „pořídí“ úly a včely, ony mu nosí med, on jim ho pak „ukradne“, sebere (kulatně a politicky korektně se tomu říká medobrana ... :-)), tedy vytočí, pak ho prodá a za tu horentní utrženou sumu se odjede rekreovat se na Mallorku, do Chorvatska, či v lepších případech až na Havaj či na Bahamy ... Tak takhle to fakt neprobíhá ... Je to vlastně stejné, jako to každou sezónu zažívají rolníci a pěstitelé či chovatelé hospodářských zvířat. Pořád je pomalu víc otázek než odpovědí, za krkem neustálý strach, že se něco zvrtné (pamatujete na moudrou promluvu Starce v Sedmi statečných?). Stálá nejistota. Nikdy nevíte, co přinese počasí, budou-li mít včely co a z čeho nosit (tak např. letos:

zmrzly akáty, nemedovala lípa a jarní stromy, keře a luční kvítí tu v údolí také nic moc ... Ale kolegové jen o pár kilometrů dál či o pár metrů výš či více za větrem si mnou ruce a pochvalují si dobrý výnos). Nemáte prostě nic jistého ...

Aby bylo líp, učte se, studujete. Je spousta dobré a poctivé literatury, v níž se i začátečník dočte věci podstatné a kde najde radu jsa v úzkých. Jsou dobré včelařské servery (např. www.vcelarskeforum.cz, www.bienenforum.com, www.imkerforum.de), kde se o všech problémech čile debatuje. Jenomže i tu platí dávný a profláknutý šprůch: včely prostě literaturu a diskuse o včelách ... nečtou ... A tak není nikdy nouze o překvapení ... A jsou někdy opravdu překvapivá ... :-)

Pojďme si tedy udělat malý výlet do světa včel a včelařů vedení t.zv. včelařským rokem. Ten je jiný než rok, jímž se řídíme my. Nový včelařský rok vlastně začíná krátce po letním slunovratu. Včely už nemají fanfaronské touhy se vyjít, zvolna pro ně přestává sezóna snášení zásob na zimu, kvete stále méně zdrojů snůšky, takže vše by už mělo být jaksí doma, pomalu si tedy začínají upravovat své zimní sezení, včelí matka klade vajíčka, z nichž úlové včely postupně vychovávají t.zv. dlouhověkové včely, které by měly bez úhony přežít zimu a zajistit dobrý rozjezd včelstva do jara. Normálně se život včelí dělnice v sezóně počítá na pár týdnů, naše kamarádky se v tom kalupu prostě rychle upravují. Jejich zimní nástupnice ale musí vydržet až do jara, proto je důležité, aby se narodily zdravé a silné a aby se moc na podzim neopotřebovaly. V tom je celé klubko problémů. O jejich zdraví se zmíníme níže a příště. O tom upravování dnes. Souvisí to s výše zmíněnou sezónou medu. Mimochodem: víte, že k shromáždění 1 kg medu musí jedna včela obletět přibližně milion květů? Přitom jedna včela navštíví za minutu asi 10 květů. Obsah jejího medo-

vého váčku je cca 20 mg, takže je třeba cca 50 000 - 60 000 vyletů, aby donesly onen kýžený 1 kg medu. A kolik takových vyletů denně 1 včela musí či může absolvovat? Vzhledem k tomu, že často létají ke zdrojům vzdáleným až 5 km, není to mnoho: 5 - 8, jak se zdá. Magická matematika, že? Včely se musí opravdu otáčet, aby se zajistily na zimu, navíc musí být v sezóně zdravé a dost silné, aby to zvládly. A když to zvládnou, tak ve chvíli, kdy se začnou spokojeně chystat na zimu a mají uložené zimní zásoby medu, přijde včelař a ten med jim sebere (teď to z praktických důvodů trochu zjednodušuji ...). Pro včely to znamená samozřejmě obrovský stres, jsou už v tu dobu hodně oslabené a svůj med si dobře hlídají. Včelař tedy musí postupovat jaksí velice „něžně“, jinak to od svých kamarádek pěkně schytá. A protože v přírodě už včely moc šanci něco si znovu nanosit nemají, tak masivně slídí, kde by ještě co sebraly. Často velmi brutálně, příroda zná jen zákon silnějšího, takže i při malé neopatrnosti se dá vyvolat doslova „furor“. kdy se tisíce včel odevšad snaží dostat „k lizu“, tedy do Vašeho úlu. Stačí opravdu jen malá chybička a nezírá jen včelař, zírájí často i sousedé ... Jak říkával legendární sportovní komentátor Gabo Zelenay: nepekná situácia ...Takže maximální opatrnost a citlivost, protože jinak jsou škody nedozírné ...

Ale k příjemnějším věcem. Slušný včelař samozřejmě nenechá včely hladovět. Okamžitě je nakrmí cukerným roztokem, aby si své zimní zásoby obnovily. To je další zajímavá věc: na jeden úl je potřeba cca 20 kg cukru. Na rozdíl od loňska, kdy se cukr dal v akcích sehnat za cca 10 - 12 korun, nám letos pověstná Klimatologova „neviditelná ruka trhu“ v nerozborné jednotě s matičkou Unii naordinovaly cenu normálně kolem 26 Kč a v akcích cca 20 Kč, ovšem s omezením prodeje na 10 kilo na osobu, takže jsme v super - hyper mnohdy

svědky komických scén, jak včelař a za ním celá rodina a příbuzenstvo tlačí pokladnou vozíky s povolenými 10 kily ... a otočí se několikrát. Představte si, že máte třeba 10 včelstev. Krát 20 ... jednoduchá matematika ... A když jich máte 50. Nebo 100 ... Tohle zmiňuji schválně v souvislosti s těmi mýty o bájných ziscích včelařů. Položka za cukr na krmení se samozřejmě (kromě řady dalších věcí, jako je např. včelařovo vybavení, které jde do desítek tisíc, či jeho nemalá práce) podstatně promítá do ceny medu. Jsou mezi námi tací, kdo chtějí jít opravdu blíž k přírodě a podstatnou část medu včelám na zimu nechají (počtáři samozřejmě říkají stále svou mantru: cukr koupíte dnes za 20, med prodáte za 100 ...), ale tito „nativní snílci“ si stále vedou svou o prospěšnosti zimování t.zv. „na medu“ ... Dokonce jim občas přihrají i výzkumníci tvrzeními, že včely zimované na medu vykazují lepší odolnost a lepší imunitu vůči četným chorobám a parazitům, které je v současné době fatálně ohrožují.

Tak a teď k tomu medu. Ve zmíněných super - hyper můžete med koupit běžně. Je to med různého původu a různé kvality. Často na sklenicích čteme, že se jedná o med ze země EU a mimo EU, občas i s příměsí medu z tropických oblastí. Často i najdete med s označením český, ale zase tam najdete maličkými písmenky napsánu tu floskuli o EU a mimo EU. Takže vlastně nevíte, odkud ten med je. Slovní vynalézavost dovozců a prodejců nezná mezí. Nejsou to jen taková slovíčka. Každé je tam užito z určitého a velmi podstatného důvodu. To by ale bylo téma na mnoho článků, Internet a strýček Google něco vypoví, když se jich dobře zeptáte. Do jeho ceny se promítá řada faktorů, od ceny výkupu, dovozu, po zisk prodejce. A tak není divu, když narazíme na ceny kolem 160 Kč za kilogram. Po- díváme-li se k sousedům, najdeme ceny od 6 do 12 Euro. Mluvíme teď o medech relativ-

ně poctivých, nemluvím raději o medech, které jsou nějakým způsobem falšované či o medech, v nichž se najde občas stopa po něčem nemravném, jako jsou např. antibiotika co pozůstatek nepovoleného léčení včel v místě, kde med vznikl, nebo stopy po příměsích, které do medu nepatří a jaksi jej „nastavují“. Různé země mají různá kritéria a různé normy a je fakt, že naše potravinářská inspekce občas takové medy zachytí. Dovozový med je ale velmi dobrý byznys, dovoz je relativně levný a zisk z prodeje velmi slušný. Takže regály jsou plné a zákazníci kupují. Proč tedy poslouchat slova odborníků, že nejlepší med je ten, který pochází z lokality, kde konsument žije? Že obsahuje řadu prvků, které jsou jaksi v souladu s jeho genetickou výbavou, zejména pak pylová zrna? A že tedy třeba podávání takového medu může přispívat k oslabení dnes tolik aktuálních alergií ...?

Med je v podstatě poklad. Úředníci tvrdí (a mají svým způsobem pravdu), že jej nelze nazvat léčebným prostředkem. Každý med je jiný, každý vznikl z jiných zdrojů, v jiných podmínkách a činnostech jiných včel. Včely jsou ale matkou přírodou vybaveny tak, že ony samy udělají med čistý a dokonalý. Zkazit ho může jen včelař, prodejce nebo sám konsument.

Co všechno v medu najdeme?

Jeho základem jsou především cukry, zejména pak cukry jednoduché, jako sacharóza, fruktóza a glukóza. Tyhle cukry naše tělo zvládne rychle a mnohem jednodušeji zpracovat než např. cukr řepný. Rychle se pak uvolňují do krve a jsou schopny dodat tak zvanou rychlou či okamžitou energii. Především ale v medu najdeme spoustu vitamínů. Mezi nimi jmenujme např. vitamín A, C, vitamíny skupiny B (B1,B2,B6,B12), dále vitamíny D ,K ,E ... Nemůžeme zapomenout ani na bílkoviny, jejich obsah závisí na druhu medu, obvykle se traduje, že nejvíce bílkovin má med květový. A pak jsou tu

minerály a prvky, například vápník, fosfor, draslík, sodík, hořčík, železo, křemík ... To však stále není vše. V medu také nacházíme aminokyseliny, éterické oleje a další látky. Je to tedy fascinující směs velice důležitých látek. Ne nadarmo se stále drží dávný a pěkný šprůch: denně jedna lžička medu dělá z dědy neposedu ... :-)

A to nemluvím ještě o schopnostech medu bojovat s různými mikroby. Proč se asi v orientálním lékařství potírají rány medem? ... Navíc je dobré jíst takový med, který vzniká v našem prostředí a okolí a obsahuje např. ta pylová zrna, s nimiž se denně potkáváme. Tím si na ně postupně zvykáme a zvyšujeme svou šanci odolávat různým alergiím. Je dobře, že si náš a zdejší med již můžeme běžně koupit. Ostatně i na letošních farmářských trzích se začali pravidelně prodejci medu objevovat. Že ještě letos nebyli (až na výjimky) zrovna od nás, z údolí Mže? Nevadí, to se určitě změní ...

Tolik pro začátek, příště se podíváme, jak včely přežívají zimu a jak vítají jaro.

J. Matl

Akupunktura patří původem mezi nejstarší léčebné metody. Její počátky se oficiálně datují do doby před deseti tisíci lety do oblasti severní Číny, kde archeologové našli tenké ostré kamínky, které staří Číňané používali k dráždění akupunkturálních bodů. Dochované písemné zprávy o používání akupunktury jsou ze starověké čínské lékařské knihy Nejťing, napsané proslulým žlutým císařem Chuang ti před dvěma a půl tisíci lety před naším letopočtem.

První zmínky o použití akupunktury na Západ připluly až s anglickými mořeplavci, nicméně většího rozmachu v naší civilizaci dosáhla akupunktura až v sedmdesátých letech minulého století. To má mimo jiné zajímavé konsekvence ve vztahu k americkému prezidentu Nixonovi.

Tento historický koncept naboural objev slavné mumie ledového muže Oetziho v roce 1991 v Alpách na hranicích Tyrolska a Itálie. Mimo veškeré ostatní cenné poznatky, které prozkoumání mumie Oetziho přineslo, patří i objev „tetování“ v oblasti zad, nohou a rukou mumie. Tetování bylo patrně vytvořeno zářezy do kůže, do kterých bylo vetřeno dřevěné uhlí. Tetování bylo důkladně prozkoumáno mj. i významnými akupunkturisty. Zřetelně nemá ornamentální charakter a vyskytuje se v oblastech často používaných akupunkturálních bodů. Význam použití akupunkturálních bodů odpovídá obtížím, kterými na základě prozkoumání zdravotního stavu Oetziho trpěl – například změnami kloubů a nálezem parazitů v trávicím ústrojí. Zajímavé na tom je, že Oetzi žil v době před 3200 lety př. n. l., ovšem ani v Číně ještě v této době, význam použití některých z těchto bodů nebyl znám ...

Historicky zajímavý je také objev takzvané aurikuloterapie. Ušní boltec představuje jeden z takzvaných mikrosystémů lidského

těla. Přes působení na miniaturní body či oblasti na ušním boltci můžeme ovlivňovat jednotlivé orgány, svaly, klouby ... Byl známý i ve starověké Číně, nicméně posléze byl v této oblasti zapomenut. V padesátých letech minulého století si všiml francouzský lékař Nogier, že někteří jeho pacienti mají v určitých oblastech na boltcích drobné jizvy po popálení - zásahu lidových léčitelů. Začal se tímto fenoménem zabývat a zjistil, že drobné poranění určité oblasti boltce (Nogier používal krejčovské jehly a špendlíky) má skutečně příznivý vliv na bolesti zad. Netrvalo dlouho a objevil princip mikrosystému ušního boltce. Paradoxem je, že tento jeho systém zpětně převzali Číňané a rozšířili ho.

V dnešní době, v naší západní civilizaci, která si žádá důkazy fungování toho či onoho, přesné změření všech možných parametrů a vědecká zdůvodnění, již s vysvětlením klasické teorie fungování akupunktury, která je nepochybně velmi filosofická, hluboká a zároveň i poetická, plně neobstojíme.

Homo sapiens sapiens si žádá důkazy, čili taoismus a jin a jang si necháme pouze pro zvláštní příznivce.

Mezi základní účinky akupunktury tak, jak se popisují, patří efekt analgetický, zklidňující, regenerační, imunostimulační, psychicky regulační a nervy stimulující.

Podívejme se tedy na důkazy za laboratorní-

mi krysami do Toronta: pozor, je to pro silnější povahy. Profesor Pomerancz prováděl například výzkum, kdy laboratorním potkanům přefal sedací nerv. Ze skupiny zvířat část ošetřovala akupunkturou (ano – i zvířata mají své akupunkturní body a dráhy) a sledoval rozdíl v dorůstání nervu u skupiny ošetřované touto metodou a u skupiny kontrolní. Ano, skutečně krysám, které měly to štěstí, že jim byly napichovány jehličky, sedací nerv dorůstal téměř o polovinu rychleji.

Ještě důmyslnější pokusy byly prováděny k potvrzení teorie, že při stimulaci akupunkturních bodů dochází k uvolňování tzv. endogenních opiátů v mozku, tj. látek, které nám v mozku tlumí vnímání bolesti a dokonce také, že část těchto látek se uvolňuje do krevního oběhu. Tak byl například mimo jiné dvěma krysám propojen krevní oběh. Jedné kryse byla působena bolest. Pokud byly kryse druhé stimulovány určité akupunkturní body, byla bolest pro druhou krysu o něco snesitelnější.

Myslím, že z toho lze odvodit, že u lidí, by efekt mohl být přinejmenším podobný.

Číňané v tomto ovšem měli už dávno plně jasno, proto se s vámi rozloučím krátkým citátem z knihy Ling-šu (Klasická čínská medicína): „Dráhy ťing-maj (rozuměj dráhy akupunkturní) jsou tím, co rozhoduje o smrti a životě, čím se řeší všechna onemocnění, co napravuje prázdnotu a plnost, není možné s tím nebyť srozuměn.“

Lucie Dušková

O autorce článku:

MUDr. Lucie Dušková pracuje jako praktická lékařka specializující se na akupunkturu v Centru komplexní péče v Dobřichovicích – navštivte stránky www.ckp-dobrichovice.cz. Akupunktura je léčebná metoda účinná u kožních onemocnění, alergií, astmatu, onemocnění pohybového systému, po mozkových příhodách, při léčbě bolestivých stavů, migrén, funkčních onemocnění zažívacího traktu, úzkosti, depresi, sterility a u dalších obtíží dle individuální dohody s pacientem nebo klientem

MUDr. Lucie Dušková ordinuje každý čtvrtek 14 - 18 hod. Objednat se můžete na tel: 776 123 172 nebo email: lucie.duskova@ckp-dobrichovice.cz

„DVOJKU TICHÁ, PROSÍM!“

Chvilka ve vlaku s hlučnými sluchátky suseda. Ukřičená reklama, vpadávající doprostřed filmu. Hlavně nahlas, překřičet i poslední zbylou myšlenku.

Řvavá cirkulárka v neděli odpoledne linoucí se vesnicí.

V duetu se sekačkou na trávu.

A znemožňující svému okolí vytouženou chvilku ticha s kávou a vzpomínkami.

Posezení s kamarádkou v kavárně a natahování uší, co že se nám to vlastně skrže řvavou hudbu snaží říci ..., hledání tichého koutu ... není. Ani v jiné kavárně není.

Tiché kouty se nějak nenosí.

Úzkosti. Obava být chvilku sebou samým. A se sebou samým.

Hluk, kterým se snažíme přehlušit sami sebe. Hluk, který k nám nepustí nás samotné.

Někdy z obavy být se sebou uvnitř a potíchu zesílujeme zvuk. Bojíme se ticha?

Bojíme se toho, co se z ticha zrodí? Nebo jde jen o zvyk?

Neklid, pocity trvalého podráždění. Poruchy spánku, úzkosti, deprese ... a nové ráno opět počínající hlukem a večer hlukem končící ...

Údiv nad trvalým napětím, ve kterém přetrváváme, nad nemožností relaxovat. Mnozí klienti, učící se umění relaxace, zprvu vůbec neumí pochopit, co to je.

Hluk nám škodí více, než si dovedeme představit. Neustálý atak hlukem je nápor na naši psychiku. Nikdy dříve v historii nebyli lidé vystaveni tak intenzivnímu a trvalému akustickému smogu jako dnes. Mnohé zdravotní a psychické obtíže pocházejí z nemožnosti vypnout, setrvat v tichu, v klidu, srovnat si myšlenky. Z nemožnosti jen tak tiše být. Bez doprovodu zvuků a čehokoliv z vnějšku.

I ZVONY MAJÍ SVÉ OSUDY

V době našich předků patřilo vyzvánění zvonů k běžnému životu jak ve městech, tak i na venkově. Bývaly zavěšovány do věží kostelů a kaplí, nebo zvonice a zvoníčků. Zvaly na mši, oznamovaly denní dobu, vyzváněly o významných svátcích, životních událostech – např. při křtu, svatbě, úmrtí a pohřbu; při narození následníka trůnu, jeho inauguraci, při vítězstvích v bitvách, či válkách aj. Varovaly při požáru, povodni, při útoku nepřátel, v dřívějších dobách dokonce odpuzovaly zlé síly, zvonilo se proti epidemiím, proti mračnům apod. Menší zvonky se nacházely rovněž ve věžičkách radnic, ve školách, na nádražích i jinde; na lodích sloužily jako signalizační zařízení. O zvonech se vyprávěly pověsti, byly jim přisuzovány magické síly, byly opředeny mnoha pověrami. Zvony měly i své škůdce, zejména požáry, ale i zloděje, kteří prodávají i dnes za pakatel zvonovinu ve sběrných surovinách. Nejvíce jim však uškodily válečné konflikty a následná masová rekvizice zvonů pro výrobu kanónů i jiných zbraní. Ve 20. století bylo hlavním cílem spíše způso-

Nebojme se poprosit suseda ve vlaku o ztišení sluchátek, nebojme se jako zákazníci poprosit v kavárně o „volume down“. Nebojme se iniciovat v obci petici za tiché a klidné nedělní odpoledne.

Nebo lépe, celé neděle. ☺

Chraňme si své zdraví a svou psychiku. Neustupujme hluku.

Zkusme si občas dopřát „dvojkou ticha“. Pro sebe samotného i pro své okolí.

*MUDr. Věra Dudková,
praktický lékař pro dospělé
www.praktikdobrichovice.cz*

bit kulturní újmu a zpřetrhat historické vědomí v okupovaných zemích. Odhadem připravily válečné rekvizice náš stát asi o dvě třetiny zvonů. Velké zvony jsou uměleckým dílem, bývají odlévány zkušenými kovolijci, jsou zdobeny nápisy, reliéfy a jsou laděny na určitý tón. Bývají pojmenovány po svatořečených osobách, často po patronech chrámu a jsou slavnostně vysvěcovány. Zvon se skládá z těla a srdce, v názvech jednotlivých částí najdeme mimo jiné kupř. krk, rameno, ucha, oko, pěst, ústa a žebro. Zvuku zvonu se říká hlas. Může být i hudebním nástrojem, zvonkohry se těší oblíbenosti dodnes. V současnosti je zvonek spíše tradičním vánočním symbolem, či ozdobou na stromečku, bývá skleněný, slaměný, perníkový, či plechový, např. rolnička.

Povězme si teď pár slov o našich zvonech a jejich osudu, o němž se dozvídáme z naší farní kroniky z let 1907 – 1950. Před 1. světovou válkou míval kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku dva zvony. Starší z nich byl ulit ke cti sv. Jana Evangelisty již v r. 1660 a vážil asi 130 kg, mladší pochá-

zel z r. 1845 a byl pořízen za peníze zdejších osadníků z dobrovolné sbírky, vypsané na popud tehdejšího kaplana P. Josefa Machačky.* Naši farnost tehdy spravoval P. Ferdinand Kalaš.** Na zvonu byl reliéf s podobou sv. Prokopa s mitrou, letopočet 1845 a jméno jeho tvůrce Karla Bellmanna. Tento zvon byl na náklady řádu r. 1906 přelit v dílně Arnošta Diepolda v Praze.

Na zámecké věži v Dobřichovicích visely v téže době čtyři zvony. Tři z nich pocházely z r. 1880 a byly darovány P. Emanuelem Schöblem, řádovým velmistrem. Vysvěceny byly 8. 8. 1880 za působení P. Františka Stolovského.*** Zvon Emanuel byl ozdoben latinským nápisem: „Spasiteli světa, spas nás, jež jsi předrahou smrti vykoupil.“ Dále byl opatřen iniciálami dárce, tj. E. S., a křížovnickým znakem. Na opačné straně bylo pod křížem napsáno: „ Ke cti největšího Emanuela, velikého spásy Mistra, mne udělati dal Emanuel, bídný hříšník, roku 1880.“ Menší zvon Maria nesl dva nápisy: „Svatá Maria, boží rodičko, Panno, oroduj za nás.“ a „Ke cti blahoslavené Panny Marie mne zhotoviti dal zbožný Rodičky Boží sluha, Emanuel Schöbl, rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou generál a velmistr, v dílně J. Diepolda, v někdejší kuchyni kláštera blahoslavené Anežky v Praze r. 1880.“ Třetím zvonek byl umíráček. Poslední, tzv. sanktusový zvonek ve věžičce zámecké kaple, dal zhotovit r. 1799 P. Antonín Suchánek.**** Jsou na něm vyobrazení patrně Saul a Pavel v kroji římských vojáků a je opatřen nápisem: Goss mich Johann Christian Schunke in Prag 1799. Při opravě sanktusové věžičky v r. 1910 bylo nalezeno pouzdro, ve kterém se nacházely dvě latinsky psané listiny. Jejich text přepsal do kroniky P. Václav Rožat.**** (Text listin přinášíme za tímto článkem - pozn. red.)

Poznámka: P. Josef Hradec se v Dějinách Dobřichovic (více na adrese: [\[ka_dobrichovic/index.htm\]\(#\)\) zmiňuje o požáru 18. 5. 1779, kdy shořela zámecká věž i se čtyřmi krásnými starodávnými zvony, které se žářem rozlily. O jednom z nich se tradovala pověst, že byl posvěcen od sv. Vojtěcha.](http://www.zdobrichovice.cz/programy/dejepis/kroni-</p></div><div data-bbox=)

Rekvizice za 1. světové války

28. května 1917 se dostavil na faru četař Urban, v civilu stavební inženýr, s deseti vojáky, aby provedli rekvizici zvonů. V Karlíku byl odebrán menší zvon Sv. Prokop o váze 79 kg z r. 1845, byl ponechán Sv. Jan Evangelista z r. 1660. V Dobřichovicích sňali ze zámecké věže dva větší zvony, Sv. Emanuela a P. Marii, které nám věnoval v r. 1880 velmistr Emanuel Schöbl. První vážil 130 kg, druhý 83 kg. Dále byl vzat i tzv. Poledníček, sanktusový zvonek z r. 1799 o váze 39 kg. Ve věži zůstal pouze Umíráček. Finanční náhrada byla stanovena podle hmotnosti, za 1 kg 4.- K! 14. ledna 1918 byla za pět zabraných zvonů o celkové váze 339 kg vyplacena stavebním odd. c. k. vojenského velitelství v Praze částka 1356 K, která byla uložena v České spořitelně. Tehdy tu byl farářem P. Aemilián Paukner, jemuž se podařilo po důrazném protestu domluvit navrácení sanktusového zvonku. ***** Přes naléhavé prosby obyvatel Letů a Vonoklas se mu nepodařilo jejich zvonky zachránit. Měly být též zabaveny píšťaly u varhan v Karlíku i v Dobřichovicích, ale farář je nevydal a podařilo se mu přesvědčit referenta prof. dr. Dobroslava Orla, aby zůstaly ponechány na svém místě.

Po 1. světové válce se dlouho střídaly peníze na zhotovení tří nových zvonů. Kromě místních obyvatel se o ně nejvíce zasloužil místní farář P. Josef Hradec. ***** Jejich výroba a montáž stály 8 006 Kč 50 hal. Byly zhotoveny v Suché Vrbné u Českých Budějovic v dílně mistra Rudolfa Pernera a slavnostně vysvěceny 5. 5. 1932 v 15 hod. v den Nanebevstoupení Páně, tj. Ježíše Krista. Tento svátek má pohyblivé da-

tum, slaví se ve čtvrtek 40 dnů po Hodu Božím velikonočním. Posvětil je Magister Magnus, dr. Josef Vlasák, velmistr Řádu křížovníků s červenou hvězdou za asistence P. Jindřicha Strnada, faráře ze Slivence a arcibiskupského vikáře, dále P. Jana Dvořáka, řevnického faráře a kleriků křížovnického řádu Tůmy a France. Pro kapli sv. Judy Tadeáše byly pořízeny dva nové zvony:

Sv. Juda Tadeáš – váha 204 kg – nápis: 1932 - „ Sv. Judo Tadeášil“, ø 71 cm / tón D2

Panna Maria – váha 116 ½ kg - nápis: 1932 – „Oroduj za obec naši!“, ø 59 cm / tón D-E

Pro kostel sv. Prokopa a sv. Martina v Karlíku byl pořízen jeden zvon.

Sv. Prokop – váha 90 kg – nápis: „Za války vzat, po válce dán 1932“, ø 56 cm / tón F2+2

Rekvizice za 2. světové války

26. 11. 1941 bylo vydáno vládní nařízení č. 414 o zabavení zvonů pro německý válečný průmysl. Na samém počátku r. 1942 byly pořízeny seznamy všech zvonů ve farnosti a zaslány na okresní výbor. K seznamu byla přiložena žádost, aby alespoň některé zvony byly ponechány. V Karlíku památný zvon Sv. Jan Evangelista z r. 1660, v Dobřichovicích Polední zvon (sanktusový) z r. 1779 a z nových dobřichovických zvonů z r. 1932, aby alespoň jeden zůstal zachován. V zamítavé odpovědi bylo sděleno, že se ponechá pro každý kostel pouze jeden zvon. V Karlíku zůstane vyžádaný starý zvon z r. 1660, ale na zámku jen umíráček. Farář P. Jindřich Strnad *****prosil, aby namísto umíráčku zůstal starý sanktusový zvonek z r. 1779, který zval k modlitbám a ke mším, ale dělníci měli naříditi sejmout ten sanktusový. Naposledy bylo všemi zvony zvoněno 7. dubna 1942 a pak byly sňaty a odvezeny. Farář znovu orodoval za starý zvon, upozorňoval, že

zvonit umíráčkem při vyhrané bitvě je nevhodné. Po několika týdnech okresní úřad oznámil, že může být sanktusový zvon odebrán ze skladu v Holešovicích a navrácen do věžičky kaple sv. Judy Tadeáše. Tak se i stalo, už podruhé tento zvonek unikl své záhubě. Zrekvírovány byly nakonec tři zvony z r. 1932: Sv. Juda Tadeáš a P. Maria z Dobřichovic a v Karlíku Sv. Prokop. Dosud nebyly navraceny, ani za ně nebyla vyplacena finanční náhrada. V kostele sv. Prokopa a Martina v Karlíku i v zámecké věži v Dobřichovicích se dosud nachází příslušenství k zrekvírovaným zvونům.

.....
* Za svého krátkého pobytu tu založil a podporoval školní a občanskou knihovnu, daroval jim své knihy, zabýval se přírodovědou, zejména botanikou. Odešel do Unhoště, zemřel r. 1885 v řádovém domě v Praze.

** Farářem tu byl 27 let. (1839 – 1866). Výborný duchovní i hospodářský správce, pěstitel květin a stromů, přítel umění. Pohřben v Karlíku. Ve školní kronice mu věnoval pěknou vzpomínku F. Havlík, jehož paměti jsme zveřejnili v Kukátku.

*** Působil zde v l. 1871 – 1893, Zažil tu velkou povodeň, povýšení na městys, přestavbu zámecké kaple i karlického kostela. **** Farnost spravoval v l. 1753 – 1755. Řádovým velmistrem byl zvolen 28. 2. 1755.

***** Krátce tu byl kaplanem, v l. 1907 – 1917 farářem. Odsud odchází do Starého Knína.

***** Prožil tu krátký čas (1917 – 1919). Znalec hudby a chrámového zpěvu, dějin hudby, archivní badatel, ředitel kůru v křížovnickém farním chrámu u sv. Františka v Praze, znamenitý kazatel. U nás zakládá lidovou stranu. Je pohřben v Karlíku.

***** V Dobřichovicích byl oblíbeným

farářem v l. 1919 – 1933, autor Dějin Dobřichovic, znalec přírody, hudebník, zpěvák, znamenitý společník a cestovatel. Odsud odchází do Turska. Je pochován na hřbitově v Hloubětíně.

*****Farnost řídil v l. 1933 – 1945, odsud odchází k farnosti u sv. Petra v Praze II. Je pochován na hřbitově v Hloubětíně.

Světcí, jimž byly zvony zasvěceny:

Saul a Pavel – apoštol Pavel, židovským jménem Saul (Šavel) byl původně farizejem a potíral křesťany až do dne, kdy se u damašských bran setkal s Ježíšem v nadpozemské podobě. Ten ho oslovil a Pavel se stal od té chvíle apoštolem víry.

Sv. Jan Evangelista (svátek 27. 12.) žil v 1. století, s bratrem Jakubem Větším učedníci, apoštolové Ježíše Krista, mučen v Římě, zázrakem přežil, napsal knihu Zjevení.

Sv. Prokop - patron karlického kostela – má svátek 4. července (naše pouť); * kolem r. 985 - † 1053. Znalec slovanského písemnictví, r. 1032 založil u Sázavy klášter pro slovanskou liturgii a školu písemnictví a výtvarného umění, opatem byl po 20 let. První český světec oficiálně uznán Římem r. 1204. Patron horníků.

Sv. Juda Tadeáš - svátek 28. října – patron zámecké kaple v Dobřichovicích (původní kaple byla zasvěcena sv. Václavu). Kolem r. 1679 zuřil v okolních obcích mor, ale v Dobřichovicích mu nikdo nepodleh. Převor Pospíchal dal postavit novou kapli se šindelovou střechou a zasvětit Judovi Tadeášovi, ochránci nemocných a trpících, pomocníku v nouzi. Byl jedním z 12 apoštolů, spolu s bratrem Jakubem Mladším. Jeho atributem je kyj. Působil se Šimonem 13 let v Arménii, Sýrii a Persii, kde byli umučeni mágy kyjem, nebo sekerou. Jeho ostatky jsou uloženy v chrámu sv. Petra v Římě.

Sv. Emanuel – svátek 26. března. Původně

Immaánú éI, tj. Bůh s námi. Patřil ke čtyřem anatolským mučedníkům, zavražděným kolem roku 300.

Zpracovala Jana Váňová

Ještě k obsahu výše zmíněných listin nalezených při opravě sanktusové vížky r. 1910 (přepis z farní kroniky):

První listina v latinském znění (s. 3):

Anno 1779. die 18 Maji intra 9^{am} et 10^{am} horam matutinam per ignem subitum et fortassis suppositum non longe a Camino Braxatorii super cubiculis Administratoris exortum non tantum tectum Residentiae cum cubiculis Generalatus et turri majore, sed et turricula haec Ecclesiae hujus cum toto ejusdem tecto infeliciter conflagravit, illa ipsa die, quae fuit Martis et tertia atque ultima Solemnitatis Jubilariae canonizati ante 50. annos Divi Joannis Nepomuceni, Thaumaturgi Bohemiae, quae Solemitas a festo ejusdem Sancti per triduum maxima cum pompa et nocturnis etiam Illuminationibus Praegae celebrabatur, dum interim dicta die Numen praepotens alia nos visitaret lugubri Illuminatione.

Mox ab eodem Mense hujus ingentis damni perpessi restaurari coepit iterum isthoc aedificium tum Ecclesiae, tum Residentiae et huic Turriculae pariter restauratae novus Nodus impositus est cum Insigni S(ancti) Ordinis, Cruce nempe et Stella, die 14. Julii ejusdem anni.

Sub glorioso Regimine

Reverendissimi, Illustrissimi ac Amplissimi Domini Domini Antonii Jacobi Suchanek, Sac(ri) Milit(aris) Ordinis nostri Generalis Magni Magistri, olim (1753 - 55) parochi Dobřichovicensis (olim - Dobřichovicensis dopsáno jinou rukou - pozn. JM.)

V překladu do češtiny:

18. května r. 1770 mezi 9. a 10. hodinou dopolední nešťastně shořela při náhlém požáru, který snad vznikl nedaleko komína pivovaru nad lož-

nicemi administratora, nejen střecha residence s komnatami generalatu a s větší věží, nýbrž i tato vížka tohoto kostela včetně celé jeho střechy. Toho dne bylo úterý a byl to třetí a poslední den výroční slavnosti 50 let od kanonizace sv. Jana Nepomuckého, divotvůrce českého. Tato slavnost se v Praze slaví od svátku tohoto světce po tři dny s velikou slávou a s nočním osvětlením, zatímco nás Bůh přemocný v onen den navštívil jiným a smutným osvětlením. Brzy po měsíci, v němž jsme utrpěli tuto obrovskou škodu, se opět začalo s opravou jak budovy residence, tak kostela a na tuto vížku rovněž opravenou byl 14. července téhož roku vsazen nový nodus se znakem svatého řádu, totiž s křížem a hvězdou. Pod slavnou správou slavného a váženého pána pana Antonína Jakuba Suchánka, našeho svatého rytířského řádu generála a velmistra (k tomu jiná a pozdější ruka dopsala: kdysi (1753 - 55) faráře dobřichovického).

Následuje výčet řádových bratří, kteří žili jak v pražském konventu, tak řádových domech mimo Prahu. Výčet pak doplňuje zpráva, že opravu řídili pražští měšťané Franciscus Pfanner (ten se staral o vše, co se týkalo dřevěných staveb) a Joannes Prachner, jenž měl na starosti práce zednické, to vše v době, kdy zde se o duchovní i světskou správu staral farář Vojtěch Rychecký (zde působil v letech 1776 – 1779) a kdy kaplanem byl Josef Hřaba (ten zde poté působil mezi léty 1788 – 1794 i jako farář). K tomu je ještě připojena zpráva o pravděpodobně úmyslně založeném požáru řádové sýpky ve Slivenci v noci ze 6. na 7. června téhož roku a o následném krupobití, které silně poničilo tamní osetá pole.

Druhá listina počíná na s. 9 kroniky. Její latinský text zní:

Pro Memoria.

Anno Domini 1840., die 21. Maji, nodus hic turriculae supra capellam positae vento valde

vehementi dejectus, die vero 3. Septembris ejusdem anni restauratus impositus est sub glorioso regimine:

Reverendissimi, Illustrissimi ac Amplissimi Domini Domini Jacobi Beer, sac(ri) Militaris Ordinis nostri Generalis Magni Magistri,

Česky:

Na paměť:

Léta Páně 1840., 21. května byl tento nodus věžičky umístěné nad kaplí silným větrem sražen, byl však opraven a 3. září téhož roku osazen pod slavnou správou důstojného, slavného a váženého pána pana Jakuba Beera, generála a velmistra našeho svatého rytířského řádu.

Následuje opět výčet řádových bratří, jenž je na s. 9 doplněn poznámkou:

Nota: Restaurationem curarunt petalurgus pragensis Franciscus Bill et faber lignarius Dobřichowicensis Thomas Krotil. Rolla vetustior ab anno 1779 in nodo dejecto reperta rursus imposita est.

Česky:

Poznámka: o opravu se postarali pražský klempíř Franciscus Bill a dobřichovický tesař Tomáš Krotil. Starší listina z roku 1779, která byla nalezena ve svrženém nodu, byla do něj znovu vložena.

Následuje datum 1. září 1840 a jméno tehdejšího administrátora Ferdinanda Kalaše. (Pozn.: v latinském přepisu je text pro zajímavost ponechán tak, jak je v kronice zachován, tedy především pokud jde o velká písmena, která se v historických textech psala u substantiv, na něž byl kladen nějaký důraz. Zkratky jsou rozvedeny v kulatých závorkách. Některá osobní jména jsou ponechána v latinisované podobě, protože není jasné, jaké národnosti dotyčný byl).

JM

vzpomínka na LÍDU GEMPERLOVOU

Paní Ludmila Gemperlová, rozená Voříšková, se narodila 23. ledna 1919 v Dolních Kralovicích. Její otec, Antonín Voříšek, pracoval na různých místech řadu let jako přednosta železniční stanice, později byl zaměstnán na ředitelství státních drah. Spolu se svou sestrou patřil k velmi aktivním členům tělocvičné jednoty – v letech 1937 a 1945 byl jejím místostarostou a v roce 1946 starostou; jeho sestra Anna Voříšková byla v letech 1924 – 26 a 1928 – 1936 náčelnicí. S manželkou Josefou Voříškovou měli šest dětí - tři syny a tři dcery: Jana, Antonína, Rudolfa, Marii, Ludmilu a Jarmilu. Nejstarší Jan byl učitelem a výborným muzikantem, nejmladší Rudolf byl zaměstnán jako úředník; prostřední Antonín, který byl vysokoškolským studentem, odešel začátkem války do zahraničí, kde se v rámci československé obrněné brigády zúčastnil bojů na západní frontě; jeho rodiče strávili tři roky v internačním táboře, kam byli za války umístováni lidé, jejichž příbuzní byli podezřelí z toho, že v zahraničí vykonávají nepřátelskou činnost. Jako příslušník západního odboje to Antonín po roce 1948 neměl jednoduché – byl propuštěn z armády a pracoval jako posunovač, později jako průvodčí lůžkových vozů. Lídina starší sestra Marie, provdaná Šindelářová, byla literárně činná, a to nejen jako redaktorka časopisu Listy paní a dívek; Jarmila byla nejmladší, za dorostenecké družstvo Sokola hrávala volejbal. Ludmila chtěla studovat práva, ale uzavření českých vysokých škol jí v tom zabránilo.

V roce 1942 se vdala za Karla Gemperleho, o rok později se jim narodil syn Ríša. Lídin život je nerozlučně spjat s dobřichovickou sokolskou jednotou, které věnovala všechny své síly a skoro všechny svůj volný čas. Ve svých jedenadvaceti letech se stala náčelnicí a do této funkce byla opět zvolena po obnovení sokolské činnosti v roce 1945; tuto náročnou funkci pak vykonávala nepřetržitě v letech 1950 až 1969, tj. po dobu dvaceti let. Aktivně se podílela na pravidelných cvičeních ženských složek, na nácviku i přímém vystoupení na Strahově na sokolském sletu v roce 1948. Kromě toho připravovala a organizovala celou řadu veřejných sokolských akademií a besídek, pro něž sama vytvářela tělocvičné a taneční skladby. Není divu, že nám všem, kteří jsme v sokolské jednotě v těchto letech vyrůstali, byla svou činností, aktivitou a optimistickým přístupem k životu vzorem. Řečeno s nadsázkou jen mírnou: byla pro nás – podobně jako náčelník Heřman Janka, řečený Mak – ztělesněním myšlenek, které dali Sokolu do vínku jeho zakladatelé. Její největší sportovní láskou byl volejbal. Byla jedním z pěti členů tělocvičné jednoty – kromě Lídy to byli Karel a Bob Gemperlovi, Magda Feiferová a Karel Kudrna – kteří v roce 1945 iniciovali založení volejbalového oddílu. Protože bylo nutné, aby oddíl měl kvalifikovaného trenéra a rozhodčího, Lída neváhala absolvovat příslušné kursy a stala se trenérkou a volejbalovou rozhodčí 3. třídy. V padesátých letech byla kapitánkou ženského družstva, které tehdy hrávalo

druhou ligu a k jehož největším úspěchům patří několikanásobné prvenství v celorepublikovém přeboru sokolských družstev. Hráčky tohoto družstva v čele s Lídou reprezentovaly československý Sokol i na několika zahraničních turnajích; v jejich paměti stále zůstává úspěšný zájezd do Vídně v roce 1956. Lída také trénovala a vedla volejbalové dorostenky, z jejichž řad vyrostly i ligové hráčky, které dodnes vzpomínají na veselé cesty k utkáním na hřištích soupeřek a na to, jak s nimi prožívala vítězství i porážky.

Se svým manželem Karlem tvořili během celého svého manželství harmonický pár, v němž jeden druhému rozuměl a vycházel mu vstříc. Příštího roku, ve kterém by oslavili sedmdesát let společného života, se Lída nedožila; zemřela 24. října 2011 ve věku téměř třiadevadesáti let. Milá Lído, děkujeme Ti za všechno, co jsi pro svou rodinu, pro dobřichovický Sokol i pro mnohé z nás vykonala. My, kteří jsme Tě znali, na Tebe nezapomeneme.

Za výbor TJ Sokol Emil C.

Volejbalistky v roce 1951, zleva stojí: Lolča Geisslerová, V. Klapková, M. Lenochová, M. Červená, Lída Gemperlová, Magda Feiferová - Gemperlová, Zdena Mesteková.

KULTURNÍ PŘEHLED

na listopad 2011 až duben 2012

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech - v jednáních jsou zajímavé koncerty :-)

VÝSTAVY V DOBŘICHOVICÍCH

Další, v pořadí už 6. ročník putovní výstavy Olympus FotoAkademie, je uzavřen, vítězové vyhlášení a vy si můžete prohlédnout vítězné fotografie v křižovnické residenci, a to ve velkém sále. Výstava zde bude do jara. Na duben se připravuje (pro nemoc odložená) původně listopadová výstava fotografií sochařského symposia *Cesta mramoru*. S touto výstavou bude spojena beseda v rámci „Setkání s umělci v Dobřichovicích“ se sochaři nejen o cestě mezi blokem mramoru a sochou. Petr Váňa si pozval pana J. Kačera a J. Řehnu. Termín bude upřesněn v Informačním listě a na webových stránkách města.

Listopad

26. 11. v 18. hod., Residence křižovníků: Knížecí zrcadlo, Ludus musicus a hosté

Prosinec

10. 12. v 18 hod., Residence křižovníků: Beseda o hudbě – Z japonských cest. Prof. Jaroslav Šaroun si pozval dirigenta Radomíra Elišku.

Leden

Od **20. 1.** začíná deset lekcí kursu Taneční pro dospělé. Se svým partnerem se vám lektorka Růžena Hartmanová pokusí opět ukázat, proč je tanec chytil za srdce a proč mu propadli na celý život. (www.tanecni-praha.cz) Růžena Hartmanová je profesionál ve svém oboru, absolvovala lektořku tance na FTVS University Karlovy, je trenérem I. třídy a finalistkou mistrovství republiky ve standardních tancích.

Umění tančit je dnes ve společenském životě opět velmi žádané. Také díky televiznímu programu *Stardance* se o společenský tanec zajímá stále více párů, a to jak mládeže, tak dospělých. Nejde jen o to, že se naučíte nějaké kroky, ale také strávíte příjemný večer s přáteli, máte šanci zapomenout na běžné starosti a udělat něco pro své zdraví. Tanec Vám zlepšuje dýchání, posilujete svaly okolo páteře, které nám tak rychle ochabují, zejména při celodenním sezení u počítače. Zlepšíte si koordinaci pohybu celého těla a kromě toho nám tanec také vysoce zaměstnává mozkové závity, což je ta nejlepší prevence na Alzheimerovu chorobu. Díky malému počtu párů se Vám dostane opravdu individuálního přístupu.

21. 1. v 15:00 *Fabiánkův zvířátkový ples*, pořádá rodinné centrum Fabiánek v sále MUDr. F. Fůrsta.

28. 1. ve 20:00, sál dr. Fůrsta - *koncert M. Janík a S. Klímová*. Jedná se o člena legendární dvojice Paleček & Janík, tedy o Michaela JANÍKA a k sobě si vybral písničkářku se skvělým hlasem, Simonu KLÍMOVOU. Jejich hudební program je naplněn nejen duety a sólovými písničkami, ale i vtipným vyprávěním, čtením krátkých povídek a básniček. Prostě Janík jak ho znáte a navíc krásná Simona Klímová ...

29. 1. je v jednání pohádka pro děti, v 15 hodin v sále MUDr. F. Fůrsta

Únor

V únoru čekají na děti školou povinné v našem okrese jarní prázdniny a na jejich závěr, na neděli 26. 2. v 15:00 je připravena pohádka pro děti z dílny Ivany Hessové a divadla Žlutý kopec: *O dvanácti měsíčkách* - sál MUDr. F. Fůrsta

Březen

17. 3. u zámku - Oslava jara s Fabiánkem

31. 3. Jako každým rokem vždy týden před velikonočními svátky budou v residenci křižovníků *Jarní trhy aneb velikonoční inspirace od 10:00*. Nebudou chybět tvořivé dílničky pro děti, ani pohádka s názvem *Pohádka pohádková*.

Duben

21. 4. Dobřichovická míle

V. Cvrčková

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ PRO STUDENTY 12 - 18 LET „FOTOAKADEMIE“ ZAHAJUJE 7. ROČNÍK.

Vítězné fotografie jednotlivých kategorií jsou každý rok prezentovány mimo jiné i na Staroměstské radnici a na zámku v Dobřichovicích.

Vzdělávací projekt FotoAkademie neznamená jen posílání fotografií a následnou výstavu. Cílem je prohloubit znalosti digitální techniky a fotografické schopnosti prostřednictvím workshopů, letní školy, výstavy a celorepublikové soutěže.

Fotografická soutěž má následující soutěžní témata:

Kostel, kaplička, Světlo, stíny, Živly, Život ve městě a Krása detailu.

Registrace škol a studentů, stejně jako vkládání soutěžních fotografií probíhá na stránkách www.fotoakademie.cz od 1. listopadu do 11. ledna 2012.

Fotografie jsou hodnoceny dvěma způsoby: jednak komisí a jednak bodováním veřejnosti přímo na internetu ve veřejné galerii www.fotoaparát.cz. Hodnotí se technické provedení, základní idea a výsledná atmosféra snímku. Hodnocení probíhá do konce února 2012, v čele komise je fotografka Sára Saudková. Dalšími členy komise jsou fotografové Mgr. Kamil Varga, PhDr. Milan Šusta, Andrej Macenauer a další.

Vítěze soutěže jednotlivců určí pořadatel z registrovaných soutěžících na základě bodového zisku jejich fotografií, vítěznou školou je škola s největším součtem bodů jejich zástupců, která bude současně registrována do soutěže do 31. 12. 2011.

Pořadatelé: Gymnázium Oty Pavla, Praha 5 – Radotín a FotoAparát.cz, internetový časopis pro fotografy. Více o projektu na www.fotoakademie.cz

SNĚNÍ O MINULOSTI

aneb 28. říjen s úsměvem a bez patosu

Už několik let si u nás v Dobřichovicích 28. říjen připomínáme moc zajímavým způsobem. Lidé se sejdou, přesněji ale setkají, a to při čtení, musice či společném zpěvu a občas i při napečených buchtách, zavzpomínají a popřemýšlejí. A na závěr poklábosí ...

Tuhle zajímavou tradici zavedl komorní soubor Ludus musicus a jeho vedoucí František Běhounek. Zprvu a před lety se četly prudce „státotvorné texty“ např. T. G. Masaryka, E. Beneše, vzpomínky na M. R. Štefánika, vzpomínky legionářů a na legionáře a tak ... A k tomu zněla musika s těmito texty časově korespondující. Celý tvar večera se postupně vyvíjel, ubývalo té oficiální vážnosti, přibývalo radosti a úsměvů, ale přitom jakási vážnost pořád zůstávala, taková jaksi uvnitř ... A nakonec se došlo k milému společenskému setkání spřízněných duší. Bývají to velmi fajn večery a skvělá setkání, která vždy spolehlivě dobijí baterky občas již tak trochu skomírající.

Tak tomu bylo i letos, v sobotu 28. října v residenci Křížovníků s červenou hvězdou. Tentokrát přineslo ale setkání nečekané novoty. Základ večera totiž tvořilo čtení z velice zajímavé knihy Pavla Kosatíka

České snění (Praha, Torst 2010). A četla se především velmi čtivě napsaná kapitola *Sen o vyhraných bitvách*, jež doslova koncentruje naše touhy, iluze i falešné představy o sobě samých, jež posledních 150 let ovládaly (a vlastně stále ovládají) nás Čechy v našich četných frustracích velmi mocně ... A tak jsme se v tomto milém a vtipně napsaném textu, při němž občas člověk těžko odlišoval hranici smíchu od mrazení v zádech, mohli opět setkat s reky známými z rukopisů Královéhradeckého a Zelenohorského Zábojem a Slavojem, s Jaroslavem ze Šternberka jsme mydlili u sv. Hostýna, u Olomouce či snad ještě jinde Tatary, stáli jsme po boku bratra Žižky i sv. Václava ochránce. Při líčení oslav z r. 1918 silně zamrazilo při popisu, jak rozvášněný dav málem zaútočil na muže vzhledem připomínajícího Žida ... a jak se nakonec ukázalo, že to byl Karel Hašler, takže pak byl týmž

davem nesen na ramenu ... Prošli jsme si bájně bitvy u Zborova i u Sokolova, které, ač vojensky nevýznamné, měly opět podobný význam jako zmíněné rukopisy, tedy vzbudit uvádající národní hrdost, vytvořit legendu ... A k tomu jsme si logicky přečetli i o zneužití těchto legend komunisty i o blouznění Josefa Visarionoviče a Alexeje Čepičky o invazi do západní Evropy.

Čtení brilantně zvládli Jan Vaculík a Jiří Oberfalzer, na závěr vystoupil i sám autor

P. Kosatík a s úsměvem konstatoval, že jsme si ten večer dělali tak trochu legraci z iluzí našich předků, že se to ale určitě smí. A že je to stejné, jako když si za 50 let bude dělat stále ještě existující soubor Ludus musicus legraci z toho, co o těch ilustracích napsal on sám ...

Nebylo to však jen o té legraci: když na závěr zazněly tóny písní *Kde domov můj* (s oběma slokami) a *Nad Tatrou sa blýska*, zpívali všichni ve stoje zcela vážně a dojati ...

*Snění o minulosti, 28. 10. 2011. Stojící zleva: J. Oberfalzer, L. Vaculík, I. Bydžovská, B. Altior, F. Tvrzský, D. Klásková, O. Solnička, F. Běhounek, J. Michl, J. Vaculík, J. Venclík
vpředu sedící: M. Vaculíková, P. Kosatik. Foto Z. Kabelka.*

Čtení skvěle doplnila dobová musika, kterou vybral vedoucí souboru Ludus musicus F. Běhounek. Dokonale korespondovala

s čtenými pasážemi. Najít takové skladby bylo nepochybně mnohdy velice náročné. Největší úspěch jistě měla Hašlerova písnič-

ka *Kampak na nás, bolševici!*? Soubor Ludus musicus (tentokrát v sestavě: Beata Altior, Dana Klásková, Iva Bydžovská – housle, Jakub Michl – violoncello, Filip Tvrzský – klavír, a vedoucí souboru F. Běhounek, kytara – mandolína, zpívali kromě zmíněných dam houslistek Jan Venclík a Ondřej Solnička)

předvedl vynikající výkon, který publikum ocenilo dlouhým potleskem. Za milý večer je třeba poděkovat všem autorům i účinkujícím, stejně jako městu Dobřichovice, které jeho uspořádání podpořilo nejen finančně, nýbrž i účastí několika zastupitelů.

JM

PODZIMNÍ FOTBALOVÉ BILANCOVÁNÍ

Dobřichovickým fotbalistům, v době uzavírky tohoto čísla Kukátka, ještě zbývá sehrát posledních pár zápasů, takže se některé zde uváděné skutečnosti ještě mohou změnit. Momentálně má oddíl v soutěžích dva týmy mužů a po jednom dorosteneckém a jednom žákovském družstvu. Letošní ročník je mimořádný, účastí áčka mužů v Krajském Přeboru, neboť dosud nikdy se v Dobřichovicích tak vysoká soutěž nehrála. Zároveň je nutno dodat, že je velmi specifická a v mnoha ohledech naprosto výjimečná. Dle mínění odborníků je pak Středočeský KP, snad vůbec výkonnostně nejtěžší v rámci všech ostatních KP a kvalitativně se tak nejvíce přibližuje úrovni divizním soutěžím. Kluby, které zde působí, většinou sídlí ve velkých často okresních městech, jejichž roční rozpočet bývá hodně přes milion korun a mistrovské zápasy hrají již na opravdových stadiónech s tribunami i dalším zázemím na patřičné úrovni. V porovnání s tím jsou spartánské podmínky v Dobřichovicích skutečně skromňoučké a naše áčko je téměř v podobné pozici, jako například Plzeň oproti Barceloně (to se týká i rozhodčích). Proto je třeba si naši účast užít a vychutnat, protože se může stát, že se u nás v Dobřichovicích po dlouhé desítky let, nebo možná že už nikdy, hrát nebude ... Zbydou pak jen vzpomínky. Mrzí nás také poměrně malý zájem místních fanoušků, kteří zřejmě ještě vůbec význam této soutěže nedocenili (průměrná návštěva je 110 diváků na domácí zápas). Áčko je

v této chvíli na 13. místě a má 13 bodů za 4 výhry, 1 remízu a 8 porážek. Bilance to sice není zrovna oslňující a ne vždy vyšlo všechno tak, jak bychom chtěli, ale i přesto se podařilo dosáhnout i několika dílčích úspěchů. Několik našich hráčů se už dostalo do sestavy kola a Petr Kalivoda dokonce s 11 vstřelenými brankami vede tabulku střelců v KP. Družstvo pak kupříkladu dokázalo porazit silné týmy Tatranu Rakovník, SK Úvaly, či Českého Brodu a i v některých dalších zápasech hrálo dobrý pohledný fotbal. Doufáme tudíž, že i s pomocí našich příznivců tuto vysokou soutěž pro Dobřichovice udržíme.

Obnovené béčko mužů si ve svém oddělení IV. třídy zatím vede velice zdatně a po velmi slušných výkonech je zatím na výborném druhém místě. Výhodou tohoto týmu je převaha mladých hráčů, takže by mělo mít dobré vyhlídky do budoucnosti.

Družstvo dorostenců figuruje v OP dorostu zatím na 8. pozici, hraje docela dobrý fotbal, a mohlo by být v tabulce výše. Bohužel trpí nedostatkem hráčů, takže několik utkání odehrálo i v méně než 11. Žáci jsou tak trochu okresní raritou, neboť za ně hraje dokonce hned tři děvčata. Věkově mladší tým pak startuje v soutěži starších žáků. Zatím jsou v OP na 9. (předposledním) místě. Po dobu zimní přestávky budou trénovat každou středu od 16:30 do 18:00 hodin v malém sále v Sokolovně. Do družstev žáků i dorostu, nabíráme hráče celoročně!

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE K 15. LISTOPADU

1. liga, muži:

K uvedenému datu je naše družstvo v průběžné tabulce na 2. místě s deseti výhrami a třemi porážkami. Vedou České Budějovice, které dosud prohrály jediný zápas, a to právě s našimi a navíc poměrně hladce 3:1. Cenné jsou i výhry nad dalšími družstvy na předních místech: nad Starým Městem (3:2), nad Kladnem (3:1) a nad MFF Praha (3:0).

1. liga, ženy:

Naše děvčata si na prvoligovou soutěž teprve zvykají. Nicméně si nevedou špatně, neboť jsou se čtyřmi výhrami a osmi porážkami na 5. místě, se stejným počtem bodů jako čtvrté Rokycany. Na prvním místě je družstvo Tatranu Střešovice, které zatím ve všech dvanácti zápasech zvítězilo.

Krajský přebor 1. třídy, muži i ženy:

Mužské Běčko je v tabulce na 6. místě, z osmi dosud odehraných zápasů třikrát zvítězilo. Ženskému Běčku se daří podobně – z deseti zápasů zvítězilo pouze dvakrát, v tabulce je zatím na 9. místě.

Krajský přebor 2. třídy, ženy:

Podzimní část této soutěže skončila začátkem října a bude pokračovat až v dubnu příštího roku. Tabulku vede Komárov, druhé jsou Roztoky a na velmi dobrém třetím místě je naše Céčko; z osmnácti utkání jedenáctkrát zvítězilo.

Krajský přebor kadetek:

Zimní část soutěže byla zahájena 6. listopadu turnajem, jehož pořadatelem bylo družstvo našich kadetek. Děvčata v něm porazila Mělník 3:1, ale podlehla družstvem Neratovic (3:2) a Benešova (3:0).

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Termín uzávěrky zimního Kukátka se téměř kryje s koncem oficiální sezony soutěží, takže můžeme bilancovat. Poslední letní vícedenní závody proběhly za hezkého počasí, což svědčí o významnosti tohoto periodika, mé stíznosti v posledním čísle Kukátka se zjevně dostaly až nahoru na příslušná místa. Na konci srpna to byly tříetapové závody v Českém ráji a v západočeské Šindelově u Sokolova. Z výsledků stojí za zmínku alespoň první místo Vladimíra Jaroše v *Sokolovském krváku*. Tak pořadatelé z Baníku Sokolov svůj závod nazývají, Krušné hory umí udělat čest svému jménu.

V září vyvrcholily celoroční orientační boje mistrovstvím republiky ve sprintu v Boskovicích a na klasické trati v Bečově. V obou mistrovských kláních se naši závodníci a závodnice drželi skvěle a vybojovali jedno druhé a dvě třetí místa. Zúčastnili jsme se též dvou závodů tříčlenných štafet ve Smržově u Jaroměře a ve Zdoňově u Adršpachu. Na štafety jezdíme rádi, protože prvek odpovědnosti jednotlivce za výsledek kolektivu přidává závodům zvláštní adrenalinovou atmosféru a nutí každého vydat ze sebe maximum. Což dokládá i fotografie totálně vyčerpaného V. Jaroše dohánějícího do cíle druhého úseku. Naše mužská štafeta zde obsadila třetí místo a ženská čtvrté.

V říjnu se jako každý rok běhaly převážně oblastní závody Prahy a Středočeského kraje. Také jsme se zúčastnili tradičních

jihočeských závodů u Vodňan o živého kapra. Do Dobřichovic putovali kapři dva, jednoho z nich již poněkolikáté vyhrála Jitka Svobodová.

Na konci sezony se vyhodnocují dlouhodobé soutěže za celý rok nebo podzimní část, a to jak po oblastech, tak za Čechy i za celou republiku. V žebříčku naší oblasti jsme získali dvě druhá místa a sedm našich se umístilo do desátého místa ve svých kategoriích z 20 až 50 startujících. Ve vyšší celoroční soutěži pro celé Čechy chci zmínit alespoň krásné druhé místo Pavly Mrázové, ostatní se téměř bez výjimky umístili v první polovině výsledkové listiny.

Nyní ještě krátce, co nás čeká. Sekci lyžařského orientačního běhu našeho oddílu čeká čekání na sních, první závody jsou plánovány na polovinu prosince v pohoří Hrubého Jeseníku. Dále si budeme užívat mnoha neoficiálních zimních závodů, sloužících k zimnímu upevňování zdatnosti zejména fyzické, ale i psychické, neboť fantazie pořadatelů často nezná mezí. První bude závod s migrujícími, tedy během závodu se pohybujícími, kontrolami. Tato akce se vyznačuje tím, že cesty závodníků připomínají spíše Brownův pohyb než trasu určenou myslící bytostí. Následovat budou závody noční, jeskynní, na bruslích, v aquaparku a kdo ví, co ještě kdo vymyslí. Budeme se těšit, že to vše přežijeme ve zdraví a podáme informace v jarním Kukátku.

VJ

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody. Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

**PŘIJĎTE NA POBOČKU
PRO VÍCE INFORMACÍ!**

**NAKUPUJTE TEĎ,
PLAŤTE AŽ PŘÍŠTÍ ROK!**

Potřebujete peníze? Díky Splátkomatu můžete ihned získat výhodnější půjčku a navíc začít splácet až příští rok! A pokud si to rozmyslíte a schválenou půjčku nakonec nevyužijete, nebude vás to stát ani korunu. Vyzkoušejte, kolik si můžete výhodně půjčit na www.splatkomat.cz, nebo nás navštivte v **UniCredit Bank Expres**, ul. 5.května 348, 252 29 **Dobřichovice**.

UniCredit Bank Expres
ul. 5. května 348, Dobřichovice 252 29, Praha západ
tel.: 955 964 800, mobil: 906 008 222, fax: 221 154 800
e-mail: expres.dobrichovice@unicreditgroup.cz
www.unicreditbank.cz

UniCredit Bank Expres

LA FONTANA, s.r.o.

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "ENOTECE" najdete přes 300 druhů italských vín a grappy.
- V naší "CUCINA" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „antipasto, prosciutto, salumi, parmiggiano, aceto balsamico, pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme sommelierské služby, catering (svatby a firemní akce), cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432 | pondělí: zavřeno
252 29 Dobřichovice | úterý - neděle: 11-20 hod
(areál bývalého statku)
telefon: 257 71 13 63

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **FAX 257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

*Třpytivé Vánoce
a úspěšný nový rok
přeje redakce Kukátka*